

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/38/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012200256
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012200256.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: Lesoochrannárske zoskupenie VLK, občianske združenie so sídlom Tulčík č. 26, IČO: 31 303 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 20 proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Nám. L. Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. novembra 2011 č. 8820/2011-1.10 (68/2011-rozkl.), o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13.marca 2014, č.k. 1S 43/2012-127, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 13.marca 2014, č.k. 1S 43/2012-127 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 13.marca 2014, č.k. 1S 43/2012-127, podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. novembra 2011 č. č. 8820/2011-1.10 (68/2011-rozkl.), ktorým na základe rozkladu žalobcu zmenil výrok prvostupňového rozhodnutia žalovaného z 29. septembra 2011Č. 3872/2011-2.2 Z v čase povolenia výnimky podľa § 40 ods. 3 písm. c) zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona o ochrane prírody a krajiny“) zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a) cit. zákona a to usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Turany „Podmienky rozhodnutia v zmysle § 82 ods. 12 zákona“ v bode 1 tak, že odstrel možno zrealizovať na lokalite v katastrálnom území D. v blízkosti agnocenóz, prípadne záhrad odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia do 30. novembra 2011 poslieďkou a postriežkou a od 1. júna 2012 do 30. novembra 2012 poslieďkou a postriežkou. V ostatných častiach zostal výrok nezmenený.

Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že žalovanému bola 31. januára 2011 doručená žiadosť i Poľovníckeho združenia Kriváň Turany o udelenie výnimky z § 40 ods. 3 písm. c/ v spojení s § 35 ods.

1 zákona o ochrane prírody a krajiny za účelom regulačného odlovu medveďa hnedého v roku 2011 v počte 1 kus v uznanom poľovnom revíri Turany. Prílohou tohto podania boli listy Obvodného lesného úradu v Martine, starostu obce Šútovo, N. M. zo D., starostu obce Krpeľany, C. D. z Y. a F. Y. zo D., ktoré odôvodňovali žiadosť o povolenie výnimky.

Na základe posúdenia splnenia podmienok na povolenie výnimky Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky (ďalej len „ŠOP SR“)) k regulačnému lovu medveďa hnedého v roku 2011, vydala stanovisko, v ktorom uviedla čas, spôsob a podmienky lovu a navrhla žalovanému povoliť výnimku na lov jedného jedinca s hmotnosťou do 100 kg.

Krajský súd ďalej zistil, že prvostupňovým rozhodnutím z 29. septembra 2011 č. 3872/2011-2.2 žalovaný v zmysle § 40 ods. 2 a ods. 3 písm. c) zákona o ochrane prírody a krajiny povolil žiadateľovi výnimku zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a) cit. zákona usmrtiť - odstreliť - jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Turany, pričom určil podmienky realizácie výnimky v zmysle § 82 ods. 12 cit. zákona tak, že odstrel bolo možné zrealizovať odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia do 30. novembra 2011.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného podal žalobca rozklad. Žalovaný vzhľadom na vykonateľnosť prvostupňového rozhodnutia zmenil jeho výrok v časti učenia času povolenej výnimky. prvostupňového rozhodnutia tak, že určil, že odstrel možno zrealizovať na lokalite v katastrálnom území D. v blízkosti agnocenóz, prípadne záhrad odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia do 30. novembra 2011 poslieďkou a postriežkou a od 1. júna 2012 do 30. novembra 2012 poslieďkou a postriežkou. V ostatných častiach zostal výrok nezmenený.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného bolo vydané v medziach zákona. V záujme ochrany zdravia, života a majetku bolo potrebné pristúpiť k vydaniu rozhodnutia o povolení výnimky na odstrel jedného jedinca medveďa hnedého a podľa § 40 ods. 3 písm. c) zákona o ochrane prírody a krajiny boli splnené podmienky. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP s odôvodnením, že žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanému právo na náhradu trov konania nepatrí.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Výtkol krajskému súdu, že nezohľadnil nezákonný postup žalovaného v prvostupňovom konaní, v ktorom mu nepredložil podklady, ktoré mu boli poskytnuté jednak žiadateľom o výnimku ako aj tie, ktoré si zaobstaral sám (stanovisko ŠOP SR). Podľa jeho názoru tieto vady v správnom konaní boli dôvodom pre nezákonnosť rozhodnutia, a preto mal krajský súd preskúmané rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, rozhodnutie žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu zruší, vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a prizná žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy

alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 82 ods. 9 písm. a) zákona o ochrane prírody a krajiny orgán ochrany prírody konanie podľa tohto zákona zastaví, ak dôvod na konanie odpadol.

Podľa § 89 ods. 3 písm. b) zákona o ochrane prírody a krajiny rozhodnutie vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na uvedené zákonné ustanovenia ako aj stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. Snj 72/2013 z 24. júna 2014, podľa ktorého neplatnosť povolenej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha - medveďa hnedého, spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje. Správny orgán, resp. súd preto môže (ba dokonca musí) zastaviť konanie o výnimke, a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

V danej veci bol napadnutým rozhodnutím povolený odstrel medveďa hnedého v lokalite v katastrálnom území D. do 30. novembra 2011 a od 1. júna 2012 do 30. novembra 2012. Čas, do ktorého bola povolená realizácia výnimky na odstrel medveďa hnedého v uvedenom poľovnom revíre uplynul už v čase rozhodovania krajského súdu (13. marca 2014).

Neplatnosť povolenej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha - medveďa hnedého spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje.

V čase rozhodovania súdu prvého stupňa už uplynul čas, na ktorý bola povolená výnimka preskúmaným rozhodnutím žalovaného. V dôsledku toho žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu stratilo platnosť (uplynutím času, na ktorý bolo vydané). To znamená, že v čase súdneho prieskumu už neexistovalo rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho preskúmania. Podmienky pre postup podľa V. časti druhej hlavy OSP preto splnené neboli. Súd prvého stupňa rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď žalobu na preskúmanie rozhodnutia, ktoré zo zákona stratilo platnosť zamietol.

Odvolací súd preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) OSP rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie podľa § 104 OSP zastavil, lebo konaniu a rozhodnutiu vo veci bránila neodstrániteľná prekážka konania, ktorou je nedostatok právomoci súdu na preskúmanie neexistujúceho rozhodnutia.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 246c OSP v spojení s § 224 ods. 1 a s § 146 ods. 1 písm. c) OSP. Výslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené a u žiadneho z účastníkov nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.